

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Készült: Somoskőújfalu Község Önkormányzata Képviselő-testületének 2011. január 31-én 17⁰⁰ órai kezdettel az Önkormányzat Ideiglenes Polgármesteri Hivatalának tanácstermében tartott rendkívüli ülésén.

Jelen vannak:

Lichner András	polgármester
Gordos Andrea	települési képviselő
Magyar István	települési képviselő
Molnár Zoltán	települési képviselő
Murányi Sándor	települési képviselő
Sáriné Princz Ildikó	települési képviselő
Tomka István	települési képviselő

Tanácskozási joggal:

dr. Tóth László	jegyző
-----------------	--------

Napirend tárgyalása

A Salgótarján Megyei Jogú Várossal vagyongegosztás és közigazgatási határ kijelölése tárgyban folyamatban lévő perben hozott részítélet megtárgyalása

Előterjesztő: Lichner András polgármester

(A napirendre vonatkozó tájékoztató anyag a jegyzőkönyv melléklete)

Lichner András:

Írásos anyagot, ha minden jól megy, pénteken mindenki megkapta. Akkor megnyitná a vitát. Bocsánat, mivel egy napirendi pont van, ezért akkor is el kell fogadtatni. Van-e valakinek észrevétele? Amennyiben nincs, szavazásra ...

Tomka István:

Ehhez kapcsolódóan nem tudja, hogy külön napirendi pontként kéne-e felvenni, Murányi Sándor képviselőtársa kérésére beszélt Kakuk úrral.

Lichner András:

Akkor ez ugyanez a napirend.

Tomka István:

De ehhez tartozó. Lehet, hogy igényel egy külön napirendet.

Lichner András:

Amennyiben további nincs, akkor szavazásra teszi föl a határozatképes testületnek, hogy aki egyetért a napirenddel, kézfelnnyújtással jelezze.

A képviselő-testület az ülés napirendjét 7 (hét) igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadja.

Lichner András:

Szóbeli kiegészítést különösebben nem kíván hozzáfűzni, csak annyit, hogy amit a jegyző úrral közösen kitaláltak tájékoztatót az ítélethez, abban nem írtak határozati javaslatot. Több oknál fogva is nyitva hagyták a kérdést, hogy a testület alakítsa ki véleményét. Átadná a szót akkor.

Molnár Zoltán:

Ő indítványozta a rendkívüli ülést ez ügyben. Egy oka volt, hogy azért ez nem egy olyan kérdés, ami felett csak úgy elszaladhatnak.

Lichner András:

Nem akartak, erre majd külön kitér.

Molnár Zoltán:

Azért mondta akkor, ahogy jegyző úrral beszélgettek, mutatta a papírt. Mondta, hogy bármit is döntenek, de ez ügyben beszélgessenek legalább. Anélkül kérte, hogy kiforrott álláspontja lett volna, csak az ügy fontossága miatt.

Lichner András:

Akkor röviden tájékoztatja a testületet, hogy a bíróság, a Nógrád Megyei Bíróság automatizmusból az ítéletet, a részítéletet dr. Szabó Sándor úrnak postázta, és Szabó Sanyi átvette az ítéletet, csak éppen múlt héten kedden szólt neki, hogy szaladjon már el érte, mert ott van nála az ítélet. S akkor döbbsen rá, hogy mivel ő azt már egy héttel korábban átvette, ezért vált ez ilyen sürgőssé. Tomka úr! Bocsanat, hogy így megszólítja, de ő akart valamit.

Tomka István:

Igazából nem tudja, hogy azzal kéne-e kezdeni, hogy valakinek van-e valami, aki kezdeményezte előbb, utána majd ...

Magyar István:

Egy olyan gondolata volt, mert ugye nincsen határozati javaslat megfogalmazva itt, hogy valahol olvasta, hogy a Toyota Kakuknak az adóbevétele Salgótarját igen komolyan érintené akkor, hogyha nem lenne. Tehát ez szerinte ugyanúgy elmondható, őket is, hogy a Toyota Kakuknak az adóbevétele ugye hozzájuk jönne, akkor nekik sokkal könnyebb lenne az életük úgymond, vagyis segítene rajtuk. Ez az egyik gondolat, a másik meg, hogy ő arra gondolt, hogy ugye, ha jól olvasta ki, a vasút utáni útrész az, ami az önkormányzat tulajdona. Egy olyan gondolat mellé fűzné föl ezt az ítéletnek a fellebbezését, hogy ugye szó volt, azt hiszi, a legutóbbi testületi ülésen, hogy esetleg ugye ott van egy önkormányzati tulajdonuk a Karancs-hegy oldalában, ugye a volt kőbánya rész. Hogy a múltkor is felvetődött, hogy esetleg egy zarándok turizmussal megspékelnék azt a dolgot. Ő esetleg erre a gondolatmenetre fűzné fel az esetleges fellebbezésüket, hogy ugye terveik között szerepel egy ilyen bevételi forrásnak a kieszközlése, és mivel a felső útrész az övék, akkor kérnék még ezt a rövid szakaszt is, hogy az ő tulajdonukba kerüljön, és akkor ezáltal a Toyota Kakuknak az adóbevétele is, ugye ha Tarjánban hiányzik, akkor náluk még inkább hiányozna ez az adóbevétel. Ő e köré a két gondolat köré gondolta volna fölfűzni a fellebbezésüket. Ezt gondolatébresztőnek szánta.

Molnár Zoltán:

Úgy, mert nyilván ahogy ezt ...

Lichner András:

Bocsánat, hogy mondjon már valamit. Két hölgy csinálja most a jegyzőkönyveket, tényleg úgy szóljon már mindenki hozzá, hogy utólag, amikor le kell ezt írni, akkor. Zolié a szó akkor. Hogy legyen már egy kis szünet közte, a két hozzászólás között, hogy meg lehessen állapítani, hogy ki szólt.

Molnár Zoltán:

Alapvetően azóta ő beszélgetett nyilván jegyző úrral is, meg többekkel. Alapvetően itt két komoly kérdés van. Az egyik, hogy érdemes-e fellebbezni, ez ami miatt felmerült, mi szólhat amellest, hogy hagyják így. Az egyik az, hogy két egybehangzó szakértői vélemény ellenük szól, ezt csak nagyon indokolt fellebbezéssel érdemes megtámadni. Nyilván ő akkor mondta is jegyző úrnak is, meg azóta is tartja magát hozzá, hogy a falu előtt azért szinte kötelességük, hogy minden lehetséges szalmaszálba belekapaszkodjanak. Na, most ezt, hogyha Patyotól sikerül kicsikarni esetleg egy nyilatkozatot, hogy ő szeretne Somoshoz tartozni, akkor ez elég alap lenne ahhoz, hogy azt mondja, hogy kíséreljék meg, ha nem, akkor nem biztos benne, habár. A másik oldalon ami szól, hogy azonnal fogadják el így, ahogy van, az meg az, hogyha megvan a határ, akkor gyakorlatilag azonnal minden határon belüli tulajdon őhözájuk kerül, tehát ez az épület is például. Ez megint egy nyomós érv, tehát mind a két oldalon van nyomós érv. Az egyik az, hogy az ingatlanjaikat, közvagyonot azonnal megkapják. Ezt is, vízmű, nem tudja még, mik vannak odaát, ezeket azonnal megkapnák, a másik oldalon meg az, hogy esetleg kecséget némi reménnyel az, hogy hosszú távon folyamatos adóbevételhez juthatnak, ráadásul nyugodt lelkiismerettel állhatnak a falu elé, hogy mindent megtettek, az utolsó szalmaszálba is belekapaszkodtak, igaz, hogy ez azért durván féltév, egy év késést jelent a határ megjelölésénél.

Murányi Sándor:

Zoltánhoz hasonlóan a szempontok a fellebbezés ellen és mellett című gyűjteményhez szeretne hozzászólni, ehhez a rendkívül fontos témához. Patyo iparűzési adója ebben a bírósági végzésben is nagyjából úgy fogalmazódott meg, hogy abból a pozícióból indultak ki, hogy eddig a városé volt, ez a városnak jelentene rendkívüli kárt, ha elesne tőle. Nyilván ha eddig nekik fizette volna, akkor fordított lehetett volna a megfogalmazás, de ez, mint tudják, nem így történt. És ennek a jogalapja őszerintük a 77-es határ, tehát ők sose nem fogják azt mondani, aki a 77-es határt tekintik jogalapnak, kiindulási alapnak, hogy ők elvesztették ezt a pénzt, ők mindig azt fogják mondani, hogy a város veszítené el a pénzt, hogyha döntésük megváltozna, érti? Tehát ez a két szakember véleményén alapuló alapállása most már nemcsak Székynének, hanem a bíróságnak is. Ez a 77-es határ, tehát ezt nincs mit firtatni, itt legfeljebb az lenne tényleg egy ilyen „fűszersó”, hogy például visszamenőleg is kérhetik-e azt az elmúlt 4 évre vonatkozóan, azt az évi ... millió forintot, amit eddig odafizetett a jelekből ítélve, mert úgy emlékszik, hozzájuk nem érkezett ezekben az időszakokban adó Patyotól. Milyen szép lenne, de azt hiszi, ezek az ábránd kategóriájába tartoznak. Ő arra gondol, hogy a fellebbezés ellen szól, fogalmazzanak őszintén az ellenérdekelt fél személye. A város érdekérvényesítő képessége valószínűleg nagyobb, mint az övék, hiszen polgármestere országgyűlési képviselő is. A bíróság most már 4-5 év után született döntését, ha véletlenül elfogadnák és meghajtanák a fejüket, azt mondanák, hogy „jó, kérem szépen, mi megpróbáltuk, két, ezen a területen kompetenciával rendelkező szakértő egybehangzó véleménye alapján sajnos tudomásul kell vennünk”. Szerinte ez a gesztus a bíróságot a további rész döntésekben feltétlenül nem hangolja ellenük, ha ezt elfogadják. De egészen

biztos, hogy nem lesz rájuk „pipa” sem a bíróság, sem az ellenérdekelt fél, akinek ugye érdekérvényesítő képessége akár még a bíróságok irányába is elágazhat, mint országos frontemberé. Tehát ő azt mondja, hogy rendkívül óvatosan bánjanak ezzel a kérdéssel, és az adókiesést talán meg lehetne ott fogni, hogy kérne egy barátságos találkozót ettől a komlósikai fiatalembertől, aztán tudományos alapon átnézné az iparúzési adóról való lemondás eredményeképpen hogy tudta milliókkal felvirágoztatni azt a néhány száz lelkes falut, amit úgy hívnak, hogy Komlóska. S akkor azt mondja, hogy kérem szépen, hát hogyha eltörölnék az iparúzési adót, amit mindenféleképpen egyszer fel kell egy rendesen ütemezett képviselő-testületi találkozó alkalmával vetni napirendi pont formájában is, hogyha nem lesz esetleg iparúzési adó, akkor nem veszítenek semmit Patyoval. Összességében veszíteni így sem veszítenek semmit, mert eddig sem ide fizetett. Elveszíthetik viszont a bíróság jóindulatát, és ezt most már nagyon nem szeretné. Valamit elveszítenek egészen biztosan, egy esztendő. Ez alatt az egy év alatt, és ez lenne az észérvei közül a legütősebb, legalább is az ő együgyű felfogása szerint. Azalatt az egy év alatt megint kizárják magukat olyan, most már akár az új Széchenyi tervben is megfogalmazásra kerülő pályázatokból, amelyeknél alap, hogy rendelkezzenek azzal az ingatlannal, azzal a területtel, azzal a valamivel, jogi formában megalapozottan, bizonyíthatóan, hogy ez az iskola épület a övék, ez a földterület az övék, amire gazdasági fejlesztést akarnak esetleg csinálni, vagy gazdasági tevékenységnek akarják kijelölni a területet, vagy az iskolaépületre pályázatot akarsz felújításkor, és így tovább. Tehát szerinte egészséges kommunikációval a somosi polgárokkal is lehetne tudatosítani, hogy ez volt az a határ, amíg elmentek, mindent megpróbáltak, szerinte már mindent megpróbáltak. Ha tovább próbálkoznak, ő úgy érzi, hogy hogy mondja, erőlködés szaga van. Ezzel együtt, ha meg tudják győzni, természetesen ő a fellebbezésre is nyugodt lelkiismerettel szavaz, ha meg tudják győzni, mert mindenféleképpen azt szeretné, ami az ő belátása szerint is közép- és hosszútávon ennek a falunak valami pozitívumot hoz, érdekeit szolgálja, érdekeit képviseli, de most ő nem látja be, hogy van esélyük „szívóskodni”. Sőt azt sem látja be, hogy ne „szívóskodás”-nak tekintenék ezt a bíróságon, hogy „Mit akartok még, milyen szakembert rendeljek még ki, hogyha már kettő egymás után ugyanazt mondta? Nem volt elég még? Nem kell nektek az iskola?” Viszont ha elfogadják azt, hogy ez most így van, és akkor várják a továbbiakban a bíróság jóindulatát. Ez csak egy eszmefuttatás volt. Természetesen mellette szól, a fellebbezés mellett az a Zolitól most kölcsönkért gondolat, hogy valóban, mint felesküdtött képviselőknek, nincs másra jogi és erkölcsi alapjuk, mint foggal-körömmel védeni azt, ami a falué. Ehhez azonban kellett egy olyan partner, aki hogyha jól meggondolják és e téren tájékozottabb, e téren műveltebb emberek véleményével is egybevetik, akkor azt kell mondania, mert azért elég sok helyen ezt zárójelbe teszi, elmondták annak idején ezt az elsőfokú döntést. Ő úgy emlékszik rá, hogy polgármester úrral ketten jöttek haza, milyen eufórikus hangulatban voltak, és utána jegyző úrnak is, polgármester úrnak és neki is vannak például olyan jogban gyakorlott barátai, ügyvédek, és egyéb emberek, hogy tulajdonképpen precedens, olyan kuriózumnak hatott. Tehát nem ez lesz sajnos a rendkívüli döntés, az volt a kuriózum, hogy a bíró valószínűleg érzelmi alapon olyan hófokon velük volt, hogy abból egy csoda keletkezett, sajnos ezt lassan be kell látnia, elég sok embert szembesített ezzel, és hát a mostani bírósági ügymenet is ebbe az irányba nyitogatja tovább a szemét. Ő most hajlik arra, hogy ne erőlködjenek. Természetesen áll elébe annak, hogy észérvekkel meggyőzzék a képviselőtársai. Ebben a pillanatban sincs fogalma arról, hogy hogy fog szavazni.

Lichner András:

Egy jó pár dolog, amit Sándor elmondott, nagyon jól fölépített logikailag, tényszerűen alátámasztott vélemény volt, amit oszt ő is. Még azzal szeretné megerősíteni, hogy a falu felé nyugodtan elmondhatják, mert az utolsó tárgyaláson ott voltak jegyző úrral, a bíró úr asztalán körülbelül ekkora (*mutatja*) volt az iratanyag. Az iratanyag 90 %-át ők, Somoskőújfalu

produkált, 10 % volt, amit Salgótarján tett hozzá. Vagy azt mondják, hogy levesznek még 10-et az övékből, és azt mondják, hogy az a szakértőknek a munkája. Nem volt egy olyan túl vastag az a szakértői vélemény, amit készítették, de azt tudomásul kell venni, hogy egy kirendelt igazságügyi szakértő ha leír valamit, és a másik is majdnem ugyanazt írta le, abban már azért egy kis öröme benne volt, mert rengeteg energiája volt ebben a stócni anyag összehozásában, anyaggyűjtéstől kezdve minden nyomozásban, hogy a második szakértő már azt mondta, hogy igen, igazuk van abból a szempontból, hogy földhivatali átvezetési hibák voltak, de ez nem üti felül a politikai döntést. Kész. Na, most innentől kezdve a bíró meg van győződve arról, hogy az az 1977-es határ, amit a két szakértő egybehangozóan meghúzott. A másik: Istvánnak válaszként, hogy a Kőbánya megközelíthetősége. Ezt a megközelíthetőségi problémát próbálták egyrészt a Kercseg-dűlő, másrészt itt a Patyoval kapcsolatban már egyszer eladni. De ezt nem tudták már eladni. Tehát ha erre alapozzák a fellebbezésüket, úgymond kinevetetik magukat. Hogy a fellebbezés ellen szól még az is, hogy idő. Idő az, hogy kizárják magukat a pályázati lehetőségéből. És most az új Széchenyi Tervben benne van az iskola energetikai korszerűsítése, amit kértek tőlük a NORDÁ-sok, ő meg merte azt próbálni, hogy 65-70 milliós pályázatot simán az ő tulajdonukban lévő iskolára be fognak tudni adni, amelyiknek a támogatási intenzitása igen magas, talán azt hiszi, hogy 100 %-os. A harmadik dolog, hogyha itt nem fellebbeznek, hanem azt mondják, hogy igen, elfogadják, meghajtják a fejüket, megtettek mindent a falu érdekében, tehát ezt nyugodtan bemutathatják, sőt eddig be is mutatták a falunak. A legtöbb ember mindig úgy kérdezi tőle, és a kérdések sorrendje: „na megegyeztetek-e már?”. Nem azt kérdezik, „hogy egyeztetek meg?”, hanem „megegyeztetek-e már?”. Ha itt még mindig azt mondják, hogy még mindig nem egyeztek meg, mert éppen most még akarnak egy csomót kötni valahova, de nem biztos, hogy tudják, hogy hova kell kötni azt a csomót. És egy friss információ: felhatalmazást kapott Székynétől, aki Strasbourgban volt múlt héten, hétvégén érkezett haza, ma tudta elérni, és vele konzultált. Hát Székyné kifejezetten amellet van, hogy ne fellebbezzenek, hanem innentől gyorsan zárják le ezt az ügyet. Még egy információ: Kakuk Patyoval beszélt még múlt héten csütörtökön, hogy neki mi a véleménye. Érdekes, mert véleménye van, csak amikor azt mondta neki: „Írd már le ezt légy szíves!”, hát ő nem ír le semmit. Akkor itt lezárultak a dolgok. Tehát őneki az a véleménye, hogy ebben a helyzetben sem anyagilag, sem erkölcsileg nem hoz nekik semmi pluszt, hogyha fellebbeznek, sőt nem pluszt, hanem mínuszt fog hozni. Ennyit szeretett volna, ez az ő véleménye.

Murányi Sándor:

Még egy rövid ideig akkor kéri vissza a szót. Az az igazság, hogy ebben az ügyben, amely annyira nagy jelentőséggel bír, hatszemközti beszélgetést is eszközöltek Székynénél, ahol teljes egészében nem volt opciójukkal szemben elutasító, majd gondolja, István igazolja őt, majd néhány nap múlva legnagyobb megdöbbenéssel vették észre válaszlevelében ..., hogy gyakorlatilag teljes elutasítás volt benne. Holott élőben tisztán ez nem csengett ki. Tehát ez egy ilyen ... dolog, ez úgy nagyon nem hatja meg, hogy polgármesterasszonynak a véleménye ebben az ügyben mi, mert hát ő ellenérdekelt fél. Ami neki nagyon érdekes, ez a Kakuk Patyonak a hozzáállása, aki tulajdonképpen nem kéne, hogy ellenérdekelt fél legyen, mint somoskőújfalui lakos, és kínálta magát az analógia a salgótarjáni állandó lakosok, 92 fő által aláírt beadványával, hogy végre ők is tudnának ezen az oldalon egy somoskőújfalui állandó lakos egy Somos melletti kiállással, a kettő nem ugyanaz. Ugyanis annak a 92 aláírásnak nincsen ... forint vonatkozó iparüzési adó a háta mögött, ennek az egy embernek meg van. Neki nincsenek érvei a továbbiakban, csak hallgatja, hogy győzzék meg őt.

Molnár Zoltán:

Nem hangzott el egyrészt, amit itt István beszélt Patyoval, de azt majd ő. A másik pedig,

hogy a szakértők közül egy szakértői vélemény nincs ott, ami elvileg pedig ajánlott volt. Hogy hívják ezt Laci?

dr. Tóth László:
Településszervezési szakértő.

Molnár Zoltán:
Településszervezési szakember véleményét javasolta, amikor visszadobta elsőfokra, és ilyen szakértőt nem kérdeztek meg, tehát elvileg ilyen szakértő adhat ki akár nekik tetsző véleményt is, ha megkérdezik. És itt hivatkozási alap van, mert ezt ki javasolta?

dr. Tóth László:
Az ítéletábla.

Molnár Zoltán:
Az ítéletábla javaslata alapján kellett volna egy ilyen szakértőt bevonni, ami nem történt meg.

Lichner András:
Ennek is megvan az indoka, mert ilyen szakterület nem létezik, tehát amit az ítéletábla kirendelt, olyan szakértői szakterület nincs Magyarországon. Azt tudja, mert a bíró még tavaly vagy tavalyelőtt kérdezte, és találtak is egy emberkét, aki korábban dolgozott Gyarmaton a bíróságon, aki közigazgatásban szakértőnek számít, de úgy szakértő, hogy mivel nincsen ilyen igazságügyi szakértői terület, ezért őt mint ilyen szakértőt, nem is rendelheti ki.

Molnár Zoltán:
Ilyen szakemberek vannak, azok véleményezzék.

Lichner András:
De az nem igazságügyi szakértő. Ha most az ítéletábla is csinált egy butaságot, hogy olyant írt elő, ami nincs is.

Molnár Zoltán:
Ezzel nyitott egy kiskaput nekik.

Murányi Sándor:
És megköszöni Tomka István képviselőtársának, hogy vette a fáradságot Kakuk Patyo személyes felkeresésére.

Lichner András:
Akkor mondja Tomka István?

Tomka István:
Elmondaná, igen, hogy megkereste őt, és válaszolta neki ezt a helyzetet, hogy ugye még ez lehetne egy kis kapaszkodót jelenthetne az alapján, amit Sanyi is mondott, hogy egy somoskőújfalui lakcímmel rendelkező állandó lakosuk pedig azt kéri, hogy Somoskőújfaluhoz tartozzon. De hát, mint tudják, Kakuk úr elég sértődékeny ember, voltak neki problémái Somoskőújfalu Község Önkormányzatával az elmúlt időszakban. Erre hivatkozással igazából azt is mondaná, hogy igen elutasító volt, de aztán a későbbiekben sikerült egy olyan kompromisszumos megoldást kötni, hogy amennyiben, és azért mondta, hogy ezt a későbbiekben lehet érdekes, hogyha úgy döntenek, hogy folytatják tovább a pereskedést,

akkor lehet érdekes az, hogy a múltkori határozatukat, amit ugye ő kért a vízművel kapcsolatban, hogy azt megerősítik-e. Tehát gyakorlatilag ettől tette függővé, hogy ír-e egy ilyen levelet, vagy aláír-e egy ilyen levelet, hogy ő márpedig Somoskőújfaluhoz szeretne tartozni. Tehát amennyiben megerősítik a múltkori határozatukat vagy kicsit átfogalmazzák, vagy nem tudja pontosan, hogy jegyző úr megkereste-e azt a határozatot ...

Lichner András:
Ott van, végigolvasták.

Tomka István:
De azt hogy fogalmazták meg? Mert ő úgy emlékszik, hogy az volt benne, hogy ...

Lichner András:
Mivel nem az ő tulajdonuk, erre nem is tehetnek semmit.

Tomka István:
Nem tehetnek, ez volt benne ...

(hangzavar)

Lichner András:
De a határozatot nem vonták vissza, most nem tudja, milyen megerősítést vár el. Az nem megerősítés, hogy most azt várja el tőlük, ha most ő aláír egy papírt, akkor adják el neki azt a területet, amit még meg sem kaptak. A megkapása az meg attól függ, hogy a per hogy zárul, meg mikor zárul le. Most Patyonak akkor van esélye ahhoz a területhez hamarabb hozzájutni, ha a per lezárul.

Tomka István:
Így van. Azért mondja, hogy igazából ő is úgy van vele, hogy nem tudja eldönteni nagyon tényleg, ő sem úgy jött ide, hogy márpedig biztosan tudja, hogy itt hogy fog szavazni. Ez az egyik, ami szóba jöhet akkor, ha úgy döntenek, hogy folytatják a pert, akkor kérhetnek tőle egy ilyen nyilatkozatot esetleg. De ha meg úgy döntenek, nyilván hogy akkor most ez látszik ésszerűbbnek, hogy fogadják el ezt a bírósági ítéletet, akkor nincs is miről beszélgetni. Tehát ő ebből a szempontból ezt látja tisztábbnak egyébként, csak mint lehetőséget hozta be. És akkor még azt hozzátenné, hogy ő még felírta azt, amit Pisti is említett, hogy azzal lehetne kiegészíteni esetleg, hogy turisztikai szempontból komoly terveik vannak, ami, de hát ez is, na, ezzel a kőbánya résszel. De igazából ő sem tud mást mondani erre.

Magyar István:
Az elején, amit mondott, tehát azt ő gondolatébresztőnek szánta, hogyha ... a dolog, hogy akkor esetleg egy ilyenbe bele lehetne kapaszkodni. Mert az nagyon kevés kapaszkodó van, ahogy itt mindenki el is mondta, hogy valami komoly, vagy legalábbis komolynak tűnő fellebbezést adjanak be.

Lichner András:
Egy rövid kis gondolat itt még, hogy a bírónak milyen a hozzáállása. Ez egy precíz bírósági ítélet. Tehát a bírósági ítélet, amikor azt meggondolta, hogy mit írt le neki az ítélet, hogy mit kell csinálni, majdnem hogy megvezette az ő kezét. Annyira nem tudatlan bírósági ítélet, hogy ne látta volna, hogy ilyen közigazgatási szakértő témakör. Ezt a témakört körbejárta a bírósági ítélet, és így hozta meg ezt a részítéletet. Tehát itt belekapaszkodni két dologba lehetne, de mind a kettő oly gyenge

lábakon áll, hogyha mennek az ítéletáblához, és ezt Sanyi is jól tudja, az ítéletáblánál három jól képzett bíró van, abból az egyik csak olvasni tud, de azt nagyon, a másik véleményt tud mondani rá, de azt nagyon, a harmadik meg kihirdeti az ítéletet. És az ítéletábla egyetlen ülést tartott, és egyetlen ülés alatt lesöpörte őket.

dr. Tóth László:

És 400 ezer forint volt ez az egy tárgyalás.

Lichner András:

Igen. Most még az a szerencse, hogy a megyei bíróság ez nem kerül semmibe, de az ítéletábla, ha egyetlen tárgyalást is tart, és márpedig hogyha ők még itt valamit akarnak szakértővel, még a szakértő kirendelési díja is ezt növeli. Merthogy egy közigazgatási szakértő erre a megalapozottságra, hogy milyen szakvéleményt adjon, nem tudja. Na, további gondolatok? Addig, csak gondol magába egyet, neki, úgy érzi, az egyik legnagyobb csalódás, mert annyi energiát befektetett, meg annyira beleásta magát itt a múlt dolgaiba, hogy minél több dolgot előkotorjanak, hogy alá tudják támasztani, de a bíróságot sajnos semmi nem hatja meg. A bíróságot a törvénynek a szavai, az egyesítéskori állapot, és ha valaki az egyesítéskori állapotot így megállapítja, mint ez a két szakértő, a csillagot lehozhatják az égről. Mást nem tud mondani.

Murányi Sándor:

Hát valószínű az a bíró volt a százból az egy bíró, akit meghatott, aki az első bírójuk volt. Azért lássák be, hogy életkora is, meg Tarjással való lelki kapcsolata is közrejátszott az ő pártolásukban. Őneki lenne még egy javaslata, hogy feltétlenül hallgassák meg az ügy pillanatnyi állásának jogi arculatáról és konzekvenciáiról a jegyző urat, és különös tekintettel jogi képviselőikre, egy esetleges fellebbezés alkalmával, valamint a bírósági ítéletek el nem fogadása, tehát ez még messze nem azt jelenti, hogyha esetleg ha úgy szavaznak, hogy nem fellebbeznek, hogy a végleges bírósági ítélet ellen nem fognak fellebbezni, ez még nem azt jelenti. Ennek okán azt kéri még a jegyző úrtól, hogyha pillanatnyilag, és elnézését kéri, ha ilyennel terheli, mert nem köteles ezt fejből tudni. Pillanatnyilag van-e még az ügynek olyan része, részlete, amiről később fog véleményt formálni a tisztelt megyei bíróság, és ott van-e még nekik potenciálisan anyagi hasznuk, ha most ez elmegy, ez a hajó, vár-e még rájuk valami anyagiakkal megrakott hajó egyéb részeit illetően?

dr. Tóth László:

Menjenek vissza még az elejére. Tehát a legutóbbi tárgyaláson részítéletet hirdetett a bíró a határ kérdésében. És a többi részére, a vagyonszerzés kérdésére ugye azt mondta a bíró, hogy szünetel a per fél évig, és ez alatt kell megegyezniük. És amikor az egyezség elkészült, amit Tarján elvállalt, hogy elkészít a tárgyaláson, akkor nekik ezt együtt kell, vagy valamelyiküknek kell kérni a per folytatását, és azután ...

Lichner András:

Ha nem tudnak megegyezni ...

dr. Tóth László:

Ha meg tudnak egyezni, akkor is, és azt jóváhagyja a bíró. Az a kérdés, hogy viszont fél év után, ha senki nem kéri a folytatást, megszűnik. Akkor ítélethirdetés nélkül szűnik meg ezek szerint, csak a határra lesz ítélet. Tehát az a lényeg, hogy a bíró azt mondta, hogy egyezzenek meg, Tarján elvállalta a tárgyaláson, hogy elkészíti a teljes vagyonszerzésre vonatkozó javaslatot, s akkor ezt kell nekik elfogadni. És Tarján le akarta választani, illetve a bíró talán

bele is ment abba, hogy leválasszák a 2006. évi 7 millió forintos el nem számolt összeget, amire ők azt mondják, hogy nem tudtak elszámolni, Tarján kimutatta, hogy el tudnak számolni. Tehát most ez egy kérdés volt, úgy gondolták, hogy ez egy külön polgári peres eljárás legyen, ami egyébként jogos is talán ez a követelés, mert egy ilyen elszámolási jogvita nem közigazgatási határper vagy vagyonper. Tehát ebben akadtak meg, itt tartanak most. Azt fontos tudni, hogy a legutóbbi tárgyalás, amit az előbb is mondott, hogy az Ítéletábla előtt, az 400 ezer forint volt, annak a költsége, ugye ehhez kell számolni a jogi képviselő költségét, mert az Ítéletábla előtt nem lehet megjelenni jogi képviselő nélkül, ugye ez jogtanácsos vagy ügyvéd lehet, valamint számolni kell a szakértői költséggel. Igazándiból, amit leírt az előterjesztésben, ennek az egésznek akkor van értelme, és ő azért tanácsolta azt, amikor Sándorral is beszélgettek erről a kérdéstről, hogy tulajdonképpen egyetlen ilyen szalmazábla lehet kapaszkodni, Kakuk Patyonak a véleményébe esetleg 10 % vagy 5 % eséllyel arról, hogy ide akarna tartozni. De ha ő sem akar idetartozni, akkor valószínűleg gyakorlatilag lehetetlen. Itt van az előterjesztésben, amit írt, hogy igazándiból, és az ítéletáblának az ítéletében is ez van, hogy akkor lehet hivatkozni ezekre a dolgokra, hogyha tudják bizonyítani, hogy a működőképességük szempontjából arányban hátrányt jelent az eredeti határ visszaállítása. Ugye a 64-es határról eleve szó sem volt a bíróságon, aztán az ítéletábla leírta, hogy szó sem lehet róla, és utána pedig már a 77-esből indultak ki, és a 77-es határhoz képest kellene bizonyítaniuk, hogy aránytalanul megterhelő lenne a számukra, hogyha Kakuk Patyo oda kerülne. A Kakuk Patyo által Tarjának fizetett adó összege két részből tevődött össze, mert egy része építményadó volt, ami Somoson nincsen, a többi meg az iparúzési adó. De ez is a magasabb mértékű iparúzési adó, ami Tarjánban van. Tehát nekik nem volt ennyi iparúzési adójuk sosem, hogy 2 %-os, csak 1,8 meg 1,7, meg ilyenek voltak. Eleve ez az összeg is tovább csökken, és ennek az összegnek a 2/3-a alá jön valahova. Ekkor el tudja képzelni, hogy lehetne, de ők megpróbálták, amikor voltak a bíróságon, ezt is felhozni, hogy a megközelíthetőség, hogy az út többi része a somosi önkormányzaté, de az volt a baj, hogy őszerinte az első számú baj az, hogy nem volt fizikai kapcsolata Somoskőújfalu útja, ami a saját útjuk lett volna, meg aközött az út között. Hanem azt mondta a bíró, hogy így se a saját útjukon járnak, mert a 21-es út sem az övék, mert állami kezelésű út. Tehát nem az van, hogy a saját útjukon keresztül járnak a saját településükre, vagy azon keresztül nem járnak, mert semmiképpen nem az övék. S akkor azt mondta a bíró, hogy ez az út ez joggal marad Tarjáné, mert a bekapcsolódó út sem Somosé, viszont a felső része Somosé, de a másik vége meg az államé. Úgyhogy erre nem tudtak hivatkozni. Akkor hivatkoztak a lakosokra, ott volt az a beadvány, amit a sok ember aláírt, azoknak a kérését, hogy azok csatolódhassanak Tarjánba, azt sem fogadta el a bíróság, de azt mondta, hogy ők tudják érvényesíteni az érdekeiket az útra vonatkozóan jobban, mert Tarjánban választópolgárok, Somoson viszont nem választópolgárok. És gyakorlatilag ez ugye úgy szokott működni, hogy ...

Gordos Andrea:

De ennek nincs jelentősége.

Lichner András:

De a kommunális adót ide adózza.

dr. Tóth László:

... az üdülő településeken is általában úgy szokott lenni, mivel az üdültulajdonosok nem tudják érvényesíteni az érdekeiket, általában az üdültulajdonosoknak az építményadója szokott lenni nagyobb 15 ezer forint a maximum, a lakosoké meg semmi, itt azért lehet megcsinálni. Viszont mert nem tudja a szerencsés önkormányzat felé a szerencsétlen lakos ezt

érvényesíteni ezt a követelését, mivel nem ott szavaz. És akkor erre mondta a bíró, gondolja, hogy ebből kiindulva, hogy viszont jól meg tudja Tarját zsarolni, hogy tessék az utat megcsinálni. És akkor azért mondta ő azt, hogy egyetlenegy kimenekedést lát, hogy Patyot rávenni erre, viszont Patyonál várható volt, hogy valamit kér érte, és ez általában a vízmű lehet. Amit viszont a vízműnél, ha meggondolja, hogy kapnak évi ... millió forintot, meg egy fél hektárt, viszont odaadni a vízművagyonért, aminek az értéke azért csak minden évben kicsit több lesz. Tehát ezt is azért meg kell is gondolni. És igazándiból tehát ezt a „működőképtelenségüket” vagy hátrányos helyzetüket kéne tudni bizonyítani. Biztos, hogy ebbe is bele lehet gondolni, hogy hogyan lehet, de két szakértő véleményét meg lehet próbálni megfellebbezni, meg meg lehet próbálni ezt felülről, de jól alá kell támasztani. Tehát hogyha csak azt írják, hogy nem értenek egyet, mert nem értenek egyet, az kevés. Tehát valami konkrétumokkal kell előjönni. És a megosztásnál meg ugye az a baj, hogy azt mondták, hogy az az alapvető szabály, hogy a határon belül legyen. Most a megosztásnál meg az a baj, hogy a megosztásnál a területnél, meg az adókat amikor figyelembe veszik, akkor a bíróságnak a feladatarányosságot is követni kell, és Tarján könnyebben tudja azt bizonyítani, hogy neki a feladatai aránytalanul nagyobbak, mert megyei jogú város, esetleg ott vannak a középiskolák, satöbbi. Tehát a feladatarányosságnál is ez gond. Ráadásul van egy olyan szabály, ami Somosnak jó, viszont az meg a bíró szempontja, Somosnak jó, mert itt ráadásul az ítéletábla véleményében meg az van, hogy még az sem biztos, hogy mindent nekik kell adni, ami a határon belül van, csak azt mondja, hogy célszerű. De még ebben jó a bíró hozzájuk állása, mert ebben azt mondja, hogy mindent nekik ad, ami a határon belül van, amit lehet egyáltalán. Ezért mondja, hogy viszont az ítéletábla ebben meg nem olyan pozitívan fogalmaz, mert azt mondja, hogy vegyék figyelembe, hogy a meglévő vagyonnal ezek a többletfeladatok vagy feladatok hogyan láthatók el, a lakosságszámot vegyék figyelembe, a lakosság és a gazdálkodásnak a szükségleteit, ilyeneket kell figyelembe venni. Tehát igazándiból ő ezeket tudja mondani, hogy egy jól alátámasztott fellebbezés sokat ér. De a rosszul alátámasztott fellebbezés meg csak elhúzza egy évvel az egészséget. Tehát hogyha úgy látják, hogy tudnak olyat mondani, mert azt mondják, hogy turisztikai fejlesztést akarnak, azt mondja a bíró, hogy akkor hozzanak ide egy pályázatot, hozzanak ide öt tanút, akik azt mondják, hogy nekik ilyen terveik vannak. Az előző ítéletnél ő mindig azt mondta, amikor örvendeztek, hogy nem volt semmi alátámasztva, se szakértői véleménnyel, se bizonyítékokkal, mindent jóváhagyott a bíró, amit mondtak, mert Tarján nem ellenkezett vele. De azért nem ellenkezett, mert annyira irreálisak voltak a kérések, a 700 millió, meg nem tudja mi, hogy nem ellenkezett, a bíró meg azt mondta, ha nem ellenkeztek, akkor így jártak. De Tarján meg lehet, hogy azért hagyta, mert tudta, hogy ügyis meg fogja fellebbezni és kész. Tehát igazándiból, ha egy ilyen indokot elő tudnának szedni egy ilyen indokot, akkor lenne értelme, és akkor hivatkozhatnának arra, hogy erre rendeljenek ki településszervezési szakértőt, mert akkor van értelme, viszont annak is ugye az árát meg kell fizetni, azt meg maguk mellé kell állítani, ami viszont ahogy Sándor mondta, nem biztos, hogy könnyen sikerül, mert egy kétezer lakosú falu áll szemben egy 40 ezer lakosú vagy 39 ezer lakosú megyei jogú várossal, aminek a polgármestere meg országgyűlési képviselő. És igazándiból ezt tudja elképzelni, tehát, hogy így lehetett volna. Egy érdekes dolog, ami neki most tűnt fel először, vagy ütött szöveget a fejébe, hogy azt írja ráadásul az ítéletábla, hogy először a településszervezési szakértőt kellett volna kirendelni, annak a véleménye alapján meg a földmérő meg kijelölte volna a határt, de hát eleve az már nem is volt. Igazándiból nem tudja az ember, hogy mi lenne a legjobb megoldás, mert nagyon sok érvet kell ütköztetni és mérlegelni.

Molnár Zoltán:

Erre, egy ilyen eljárási hibára, vagy a bíró azt nem köteles betartani?

dr. Tóth László:

Nem, mert nem köteles a bíró betartani ezt, mert ez egy indokolási részben egy szakértő, nem volt a bíróra nézve ez kötelező, mert volt egy végzés, le volt írva, hogy mit kell csinálni, hogy hatályon kívül helyezi az ítéletet, és az I. fokú bíróságot újabb eljárásra kötelezi, és az eljárás költségét 400 ezer forintban állapítja meg. Tehát most ennyi van a rendelkező részben, a többi meg az indokolási részben van. De őszintén annyira nincs megkötve a keze a bírónak, hogy az indoklást így soronként meg kelljen tartania, egyébként nem is feltétlen tartotta be. De a bírónak ebből könnyű kimenekedni, mert azt mondja, hogy „kérem ilyen szakértő nincs is, hát hülyeséget írtak, és én a hülyeséget pedig nem tudom betartani”. Úgyhogy ő ezeket gondolná, hogy ezeket kell figyelembe venni, és igazándiból, ha Kakuk Patyo teljes mellszélességgel melléjük áll, akkor jó lenne. De ugye az a baj, hogy ő neki meg hogy egy megyei jogú szalon, ami ő, aki adja a mentőt, a rendőrkocsit, a nem tudja micsodát, neki meg azért csak jobban jönne, hogyha Somoskőújfalu helyett, nem egy faluban van, hanem egy városban. Biztos azért ragaszkodik hozzá ő is, és lehet, hogy Tarjánban most éppen még jobban tud esetleg hatni a dolgokra, hogy jobb pozíciót tud kivédeni magának. A sértődés most ő nem tudja, mi volt, ugye volt neki Angyal Laci bácsival egy olyan megütközése a vízvezetés, vízvisszaduzzasztás Szondy út ügyében. Még ez a döntésük volt, ez a másik, de itt meg nem hozhatnak felelősen olyan döntést, hogy bérbe adják neki. Tehát az, hogy egy általuk nem tulajdonolt területet bérbe adnak, és ezzel egy olyan kötelezettséget vállalhattak volna, és nem ezt írták egyébként, hogy ami után az övék lesz, biztosan bérbe adják. Tehát ezt vállalhatták volna, de ez meg egy irreális vállalás, mert egyrészt nem is tudják pontosan, hogy mit akar ott, mert ahhoz kéne egy terv, hogy előttük legyen, hány darab ló, hány négyzetméter, hány méterre teszi le a betonlapot, vagy el lehet-e egyáltalán bontani. Tehát hogy 10 év múlva, mikor nem lesz víz már sehol, csak itt, ebben a kútban, hogy akkor vissza bírják-e még szerezni ezt a területet. Viszont ha már erre meg rá van építve egy 100 millió érték, akkor kérdés, hogy ki tudják-e azt onnan bontatni, és a vizet vissza tudják-e szerezni. Tehát azért mondja, hogy ezeket mind mérlegelni kell, és az adóbevételnél meg azt is, hogy náluk alacsonyabb az adókulcs, nincs építményadó. Ezeket hogyha összerakják, akkor lehet ebből valamit kihozni.

Lichner András:

Most még azért egy gondolat itt Lacihoz, még itt az utolsó részhez. Az, hogy egy ingatlanak a tulajdonjoga, az egy dolog. Az, hogy Salgótarján Megyei Jogú Város tulajdona a Vízműkert, viszont a Vízmű Kft. a kezelője, és azért kapta meg azt a területet, hogy a tartalék vízbázist üzemeltesse. Na, most hiába kerül az majd tulajdonjogi átadásba is, ez ilyen egyszerűen nem megy, hogy itt a testület eldönti, hogy Kakuk Józsefnek eladják azt a területet, mert ennek olyan procedúrája van még végigvizik, mert ez művelési ág, úgynevezett művelési ág besorolás, védettség, egyéb. Már annak örüljön Patyo, hogy amikor bővítette a lovardáját, hogy akkor segítettek neki, mert akkor meg tudták volna már akadályozni neki a fejlesztését, mert a képződő lóhúgy, az nincs bevezetve a közcsatorna rendszerbe, tehát igazából nincs ártalmatlanítva.

Gordos Andrea:

De azt nem is vezetheti be szerinte a közcsatornába.

Lichner András:

De bevezetheti, mert van hozzá technológia, csak az a technológia 3-4 millió forint. Szóval

ők ettől többet nem tudnak tenni. Az, hogy nem akadályozták meg annak idején, amikor ő bővített. Most meg, hogyha erre akarja megszerezni, hogy oda valami létesítményt felrak, megint csak szidni fogja őket, mert nem fog rá engedélyt kapni. Nehéz ember.

dr. Tóth László:

És még egy mondatot közben, amit nem mondott még, egy mondatot akart, hogy viszont az az eset hogyha fennáll, hogy nem fellebbeznek, utána erre nem hivatkozhatnak az egész ítélet után, hogy „hát mi elfelejtettünk, de most már akarunk fellebbezni”. Szerinte a részítéletre, ha nem mondják azt, hogy nem, akkor utána már nehezebben mondhatják azt, hogy nem. Mert van ilyen, ő kikereste a Polgári Perrendtartásból, hogy van olyan, amikor a részítéletet a bíróság megváltoztatja, ugye azt írja, hogy akkor, ha beszámítási kifogás vagy viszontkeresetre vonatkozó tárgyalás eredményéhez képest hatályon kívül lehet helyezni, vagy lehet módosítani. Na, de hát itt se viszontkereset nem lesz, se beszámítási kifogás, tehát azok teljesen más típusú perekben vannak. Azért mondja, hogy igazándiból viszont akkor most lemondanak arról, ezt csak teszi hozzá zárójelben, hogy nehogy ez kifelejtődjön, hogy akkor viszont már hiába számítanak arra, hogy ők majd 3-4 hónap múlva tudnak majd, amikor a kezükben lesz a vagyonernek a vége is, tehát lesz egy teljes, komplett ítélet, hogy akkor majd ott tudnak fellebbezni ez ellen, amit már egyszer jóváhagytak. Tehát azért ez is benne van a mérleg másik serpenyőjében.

Murányi Sándor:

De az eredmény ellen igen. De ez ellen a részeredmény ellen is.

dr. Tóth László:

De a határ jóváhagyása ellen már ugye nehezen, mert nem nagyon fog megállni, mert az önkormányzat érdekét nem tudja bizonyítani, mert azt mondanák, hogy a múltkor még nem kellett, most meg már kell. Viszont a vagyon ellen persze tudnak fellebbezni, az nyilvánvaló, viszont oda nem fognak fellebbezni, mert csak akkor mennek oda, ha már megegyeztek. Akkor érdemes odamenni. Mert most ahogy a bírónak kivette a hozzáállásából, ő nem nagyon akar már itt bizonyítgatni, hanem azt akarja, hogy minél hamarabb tőlük megszabaduljon. Viszont ha belemennek ebbe a bizonyításba, az meg nagyon hosszú folyamat lesz. Úgyhogy igazándiból az ellen még mindig tudnak fellebbezni, ha úgy alakul. És esetleg még jöhet egy per, az meg ha leválasztják ezt a kötelmi jogi igényt a 7 millióra, amit viszont majd öt év távlatából egyre nehezebb lesz alátámasztani.

Lichner András:

Az alá van akkor is támasztva, csak ez szerinte arról kellene majd a testületnek nem most, hanem nagyon hamar döntést hozni, hogy ezt válasszák le a vagyoni résztől, és egy külön perben indítsák. Tehát a 2006. évi költségelszámolással, ahol kijött a 6 vagy közel 7 millió forint, ami szerintük nem Somosra került ide, nem fordították rá, hanem olyan feladatokra számoltak el, ami még a 2006. október 1-je előtti állapotokra. Vagyonmegosztásnál meg akkor az az elv, amit a bíró is támogatott, hogy közigazgatási határon belüli vagyontárgyakat, és fel is sorolta a bíró szóban, hogy az ingatlanok, az iskola, a vízmű, a csatornamű vagyon. Mi volt még, amit így mondott?

Magyar István:

A sporttal azzal, mert az ugye annakidején ...

Lichner András:

Azt már Salgótarján mint városnak a tulajdonából kivették, és azt úgy vette meg az

önkormányzat, hogy a Létesítmény és Sport Kht.-tól, tehát azt a bíró már nem számolja bele.

dr. Tóth László:

Mert nem volt meglévő vagyon. A szétváláskor már nem volt meglévő vagyona a városnak, akkor ez a baj. Ez a másik fogalom, amiből kiindulnak, hogy a meglévő vagyont kell megosztani, és az egyesítéskori határból kell kiindulni, ugye ezek vannak az Ítéletábla ítéletében. Tehát ez is probléma, hogy ez a két alapelv volt.

Magyar István:

Tehát hogyha az utolsó pillanatban ezeket a vagyonelemeket úgymond fölélte volna Tarján, akkor gyakorlatilag nekik semmi nem lenne.

dr. Tóth László:

Nehéz lett volna.

Lichner András:

Ha netalántán az iskola épületét eladta volna Tarján, akkor. Szóval ezért örüljenek, hogy nem maradt Béla. Ha Béla marad, akkor biztos, hogy más van. Van-e még valami? Arra adjanak tanácsot a képviselők, hogy hogy szavazzanak. Tehát szavazzák meg első körben azt, hogy ki az, aki azt támogatja, hogy ne fellebbezzenek, megnézik, utána meg, ki az, aki azt támogatja, hogy fellebbezzenek. Ilyen formációban jegyző úrnak mi a véleménye?

dr. Tóth László:

Lehet mind a kettőt, de lehet azt is, hogy az egyik az lesz, hogy a fellebbezés ...

Lichner András:

Ugyanis a tartózkodást mint véleményt nem zárhatják ki, érti. Na most azt, hogy ...

Tomka István:

Fogalmazzanak meg egy határozati javaslatot róla?

dr. Tóth László:

Eleve az volt a nehéz, azért nincsen határozati javaslat, mert eleve nem is tudták, mi legyen a határozati javaslat. Legyen egyáltalán, vagy ne legyen? Mert az ember nehezen tudja azt felmérni, hogy mi a testület álláspontja. Tehát igazándiból ...

Molnár Zoltán:

Előbb azt kell eldönteni, igen vagy ...

dr. Tóth László:

Hogyha nem is tesz fel szavazásra a fellebbezés kérdését, akkor eleve nincs is. Ha felteszik, akkor meg a fellebbezésre mondanak vagy igent, vagy nemet, vagy attól tartózkodnak.

Lichner András:

Sanyi, egy gondolat csak. Ez az a téma pont, aminél a jegyzőkönyvnek minél részletesebbnek kell lenni. Természetesen az, ami belevaló a jegyzőkönyvbe, és ezt kivinni a falu elé, hogy az utolsó pillanatban is a testület mennyire komolyan, illetve átgondoltnak tekinti a döntést.

Murányi Sándor:

Ő azt szeretné megkérdezni jogviselt kollégájukat, jegyző urat, hogy normális ügymenet-e az,

hogy egy bírósági perben az alperes készíti az egyezséget?

dr. Tóth László:

Nem azért van, mert az alperes készíti, hanem azért van, mert ő rendelkezik azokkal az adatokkal, hogy mit kell kiadnia. Tehát 2006-ban ő rendelkezett azzal a vagyonelejtárral, meg mit tudja mivel, amit ki tud adni. Tehát itt az a probléma, hogy eleve az információk, az adatok Salgótarjánnál vannak. Tehát ők nem tudják elkészíteni, mert náluk nincsenek meg ezek a dolgok. Salgótarjánnál van a könyvelésben, nála van a lejtárban.

Murányi Sándor:

Ő arra gondolt, mert a bizalmatlanság csíráit már sikerült lelkében elhinteni, elültetni a szomszédos település vonatkozó képviselőjével szemben, hogy esetleg ezt az egyezség-előkészítést ezt nem lehetne-e valami bizottságos-paritásos alapon, legalább egy két embert Somoskőújfaluból beemelnének. Ő nagyon szeretné, ha valaki közülük látná, hogy mi történik.

dr. Tóth László:

Nem bizottsági formában készíti a város, hanem ki lesz adva a hivatali osztálynak, amelyik csinálja, és az megcsinálja. Tehát nem egy bizottság készíti.

Murányi Sándor:

Ő érti, de itt a megfogalmazásban, ahogy olvasták, az volt benne, hogy az egyezséget Salgótarján készíti el. Ebben a perben Salgótarján az alperes. Somoskőújfaluval szemben kontraérdekelt, következésképpen ha tudomásul is veszi, hogy az információbázis birtokában egyedül Salgótarján van, neki joga van képviselni az övéit legalább megfigyelőként.

Lichner András:

Következő: felvetette ezt hasonló gondolatként Székynének, hogy ez, amíg szünetel, mert most szüneteltetve van a per, a hat hónap alatt, amíg ez a vagyoni egyezkedés folyik, hogy erre az időszakra valamiféle olyan bizottság, aminek világos, hogy az alapadatait Salgótarján tudja megadni, csak hogy részükről is kontrolálva legyen, hogy a város miket rak bele, és valamiféle ellenőrzési lehetőségük legyen. Ezt kérhetik tőlük.

Murányi Sándor:

Hát ezt próbálta felvetni. Nem szeretné, ha ez a város privilégiumává válna.

dr. Tóth László:

Ezt ebbe az egyezségbe bele lehet foglalni, hogy ők úgy egyezzenek bele, hogyha ők szakértenek, de akkor valamilyen könyvvizsgáló, vagy ilyesmi szakértő kellene. Hát van könyvvizsgálójuk december 1-jétől, és őt fel tudják kérni erre, hogy ezt tekintse meg külön díjazás fejében. Ezt lehet.

Murányi Sándor:

Ez is több annál, minthogy teljes kiszolgáltatottság állapotában itt van, és várja, hogy mit határoz az alperes.

Sáriné Princz Ildikó:

Azt se tudják, hogy igazat ír-e bele.

Lichner András:

Ő azt is javasolná, hogy Murányi Sanyi is vegyen részt ebben a könyvvizsgáló mellett, mivel Sanyi végigkövette ezt az egész folyamatot. Annak idején benne volt az egyeztető bizottságban is, utána alpolgármester, bírósági perben részt vett, tehát számára ez az oldala ismertebb. Az, hogy a könyvszakértő a technikai részét látja, az egy dolog, de neki is kell a segítség, hogy mit nézzen.

Murányi Sándor:

A vártán oda áll, ahová állítják.

Lichner András:

Elvállalja ezt Murányi Sándor?

Murányi Sándor:

Mindent elvállal. Hogyne! Egy ilyen perben, mindent.

dr. Tóth László:

Ez viszont már akkor egy határozat, hogy megbízzák őt azzal, hogy ...

Lichner András:

Igen, de először abban szavazzanak, hogy fellebbezzenek, vagy ne fellebbezzenek. Melyikkel kezdjék?

dr. Tóth László:

Hát azzal, hogy fellebbeznek-e, mert abból a másik következik már.

Lichner András:

Akkor kéri, kézfelemeléssel jelezzék, hogy aki azzal egyetért, hogy nyújtsanak be fellebbezést a részítélettel szemben, ellen, az kézfelnújtással jelezze.

A javaslatot 1 (egy) képviselő támogatja igen szavazattal, 5 (öt) képviselő nemmel szavaz, 1 (egy) képviselő tartózkodik.

Lichner András:

De azért azt is felteszi, hogy ki az, aki azzal ért egyet, hogy ne nyújtsanak be fellebbezést a részítélettel szemben.

A javaslatot 5 (öt) képviselő támogatja igen szavazattal, 1 (egy) képviselő nemmel szavaz, 1 (egy) képviselő tartózkodik.

Lichner András:

Na, most jön a határozati javaslat, amelyet úgy fogalmazna meg, hogy a testület felhatalmazza Murányi Sándor képviselőtársukat, illetve Máté Imre könyvvizsgálót, hogy a vagyonmegosztási részben képviselje Somoskőújfalu Község Önkormányzatának a véleményét. Nem a perben, a vagyonmegosztási per egyezség előkészítésében. Aki ezzel egyetért, kézfelnújtással jelezze.

A javaslatot 6 (hat) képviselő támogatja igen szavazattal, ellenszavazat nincs, 1 (egy) képviselő (Murányi Sándor) tartózkodik.

A képviselő-testület a fenti szavazataránnyal a következő határozatot hozza.

**Somoskőújfalu Község Önkormányzata Képviselő-testületének
5/2011. (I. 31.) önkormányzati határozata**

1. Somoskőújfalu Község Önkormányzatának Képviselő-testülete úgy határoz, hogy a Salgótarján Megyei Jogú Város Önkormányzatával a vagyonmegosztás és közigazgatási határ kijelölése tárgyában a Nógrád Megyei Bíróság előtt folyó perben meghozott 10.G. 21.249/2008/39. számú részítélet ellen nem nyújt be fellebbezést.
2. A Képviselő-testület a perhez kapcsolódó vagyonmegosztási egyezség előkészítésében történő részvétellel Murányi Sándor képviselőt és Máté Imre könyvvizsgálót bízta meg.

Határidő: azonnal

Felelős: Lichner András polgármester

Lichner András:

Most az lenne a kérése a jegyző úrhoz, hogy soron kívül ez a jegyzőkönyv kerüljön leírásra.

dr. Tóth László:

És az internetre föltételre.

Lichner András:

Mindenhová, hogy a falu lássa már. Köszöni szépen, február 11-én, jövő hét pénteken lesz a soros testületi ülés, készülnek az anyagokkal.

Ezt követően a jelenlévők az adósságrendezési eljárás keretében megkötött egyezségekről, a 2011. évi közmunka pályázatról és az önkormányzatok hitelállományának csökkentése érdekében igénybevehető pályázati támogatás kérdéséről folytatnak rövid, kötetlen beszélgetést.

Mivel nincs további hozzászólás, Lichner András az ülést 18¹⁵ órakor bezárja.

Kmf.

Lichner András
polgármester

dr. Tóth László
jegyző